

visningsanstalter, jeg havde besøgt, o. s. v., o. s. v. . . . kort sagt, jeg mærkede, at jeg pludselig igen befandt mig i vort kære, gamle Danmark, Vrøvlets tusindaarige Rige. Jeg besluttede saa paa egen Haand at forsøge Lykken og tog igaar Morges til Berkenbrück, hvor jeg straks søgte Overingeniøren paa hans Kontor. Og nu viste det sig, at han ikke alene øjeblikkelig udstedte et Indbydelseskort til mig men endog takkede mig for min Interesse for Foretagendet og stillede alle Oplysninger om Forarbejderne til min Disposition. Efter at have spist Frokost paa Hotellet tog jeg en Vogn og kørte ud til Arbejdspladsen, en halv Mils Vej fra Byen. Paa en Eng var der her rejst et Par Telte for de Indbudne; ellers var begge Flodbredderne afspærrede for Publikum for at forhindre Ulykker ved en mulig Oversvømmelse. Denne Forsigtighedsforanstaltning viste sig dog overflødig; det dristige Forsøg lykkedes over al Forventning brilliant. Jeg skal forsøge at give dig en Forestilling om, hvad der foregik. Først maa jeg dog forklare, at man i Sommerens Løb gentagne Gange forgæves havde forsøgt paa almindelig Vis at lægge en Fangdæmning over Floden, fordi Strømmen, efterhaanden som man byggede ud fra Flodbredderne, blev saa rivende stærk, at Dæmningen ikke lod sig lukke og Bjælker og Planker tilsidst reves op som bare Pindeværk. Saa havde man fundet